

Віддати Великому Владикі

З нас кожному Бог дав частину
Від Божого, свого ж єства,
Щоб Розум і Душа, й Дух линув
Сам до Творця, й теж богом став

Щоб й нам дійти до того Лика -
Спочатку те все, що бридке
Ми ж й нажили в пільмі безликий,
Нам треба зжити в нас, таке:

Зміг всі ті мінуси на плюси,
Й нам повернуть вже гідне в тім,
І ми б вже з тим, що повернулось,
Були б єдині з Ним і в Нім.

Й стати сміливим, й не гнівливим,
І сумніви в всім геть здолать,
Й віддати серця в нас всі сили
Лиш Богу, й людству все віддять

Та ми лиш в серце не впускаєм,
Все не даєм себе ж й змінить,
На краще не переливаєм,
Й Йому те все, щоб перелить

Дає можливість нам Владика.
Та те лиш з бою можна взять,
І силою, й лиш з Його Ликом,
Щоб в серці в нас вся Божа стать

В зростанні всім тім. Те не скоро,
Й не просто, та й не легко ж все,
Але здолає той і гори,
Хто Лик Святий в серці несе!

Гнів, страх і сумніви постійні,
Все до Владики те віддять,
Реально передать, не мрійно,
Щоб в Башті Він переливать

Бо й дім наш весь в душі у Бога,
А як же з вадами там жить?
Єдина в нас в тім всім дорога:
Просить Владика перелить

В служінні на Загальне Благо,
Лиш в тім й складеться все воно,
Й Владика нам в тім всім насагу
Пришле, та й шле Він те давно,

Все й не спроможемось віддати.
А щоб в тім всім нам спромогтись,
То треба ж Вчення нам вивчати,
Щоб йти доверху з ним, не вниз

Назавжди, на весь путь-дорогу
Була в нас й з нами всюди, й в всім,
Для того й дав нам Агні Йогу,
Як з нею, то все й зможем в тім.